

Arrest

**nr. 340 005 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat R. VAN DE SIJPE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 19 juli 2023 binnenkwam, diende op 19 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 juni 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing, die verzoekster door aangetekende brief van 23 juni 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 19/07/2023

Overdracht CGVS: 04/09/2023

U werd op 13 januari 2025 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) gehoord van 09.54 uur tot 13.13 uur, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is.

Uw advocaat, meester Fatih GARGILI, loco meester Renaat VAN DE SIJPE, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig. U werd op 24 maart 2025 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) gehoord van 13.35 uur tot 17.26 uur, bijgestaan door een tolk die het

Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Renaat VAN DE SIJPE, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Gabooye-clan, subclan Madhibaan. U bent geboren op [...] juni 1983, in Garowe, in het gelijknamige district in de regio Puntland.

Uw moeder overleed toen u drie jaar was. U ging daarna bij uw tante op het platteland wonen. Toen u veertien jaar was werd u misbruikt door een boer. Uw tante diende een klacht in en contacteerde uw vader die in Kismayo woonde. Hij zorgde ervoor dat u naar Ceelasha Biyaha gebracht werd en ging daar zelf ook naartoe.

Uw vader zocht naar familieleden van de man die u misbruikt had en vond zijn oom, S.S.M. Om de schande van het misbruik uit te wissen, stelde hij voor om met u te trouwen. Omdat u nog niet oud genoeg was, wachtte hij één jaar om met u samen te wonen. In 1998 was u oud genoeg en bracht uw man u naar Jilib, een plaats die ver genoeg verwijderd was van jullie herkomstregio waardoor jullie in alle rust een nieuw leven zouden kunnen uitbouwen.

S. behandelde u slecht en sloeg u vaak. U liep meerdere keren van hem weg naar uw vader, maar werd altijd naar hem teruggebracht. In november 2008 kwam uw neef Sa.S.M. op bezoek. Door zijn hulp kon u scheiden van S., die de drie verbintenissen in één keer heeft verbroken. Na de scheiding wachtte u drie maanden, waarna bleek dat u opnieuw zwanger was van S. Eerder hadden jullie al drie kinderen gekregen.

In juli 2009 beviel u van uw zoon Abd.J. Na de bevalling trok u met hem naar Bosaso. S. nam jullie andere kinderen A., F. en Ab. mee naar zijn geboorteplaats Hobyo. In december 2009 trouwde u met uw tweede partner F.M.J.

In Bosaso begon iedereen u te beledigen omwille van uw verleden. Omdat u vreesde dat uw zonen dit zouden horen en ruzie zouden maken, vertrok u opnieuw richting Jilib. Uw man wilde niet terugkeren naar zijn geboorteplaats Kismayo omdat hij geen problemen met zijn ex-vrouw wilde. In Jilib kregen F. en u samen vier zonen en twee dochters.

In 2017 keerden A. en F. terug naar Jilib. In 2021 werd A. verliefd op een meisje. Ze liepen weg om te kunnen trouwen, tegen de zin van de ouders van het meisje. Al-Shabaab beschuldigde u hiervan op de hoogte te zijn en kwam u arresteren. Na anderhalve dag werd u door bemiddeling van een van de ouderen van Jilib opnieuw vrijgelaten.

Midden april 2023 kwam Al-Shabaab naar uw huis om de hand van uw dochter F. op te eisen. U zei dat u dat als vrouw niet kon beslissen en kreeg zeven dagen uitstel om F.'s vader te contacteren. U belde uw man, zoon en zus op om hun mening te vragen. Uw man zei dat het onmogelijk was om te weigeren en gaf aan dat iedereen moest vluchten. Hij kwam daarom samen met uw zoon en zus naar Jilib.

Eens ze aankwamen, splitsten jullie op. U vertrok met F. en A. Uw man vertrok met twee zonen, uw zus nam de zes jongste kinderen mee. U vertrok met de auto, A. was chauffeur. Bij iedere controle zeiden jullie dat jullie naar het eerstvolgende dorp konden, waardoor jullie konden doorrijden. Eens voorbij Gendershe merkte uw zoon dat jullie achtervolgd werden door een auto. Ter hoogte van Dhanaane werden jullie beschoten. Uw dochter werd geraakt en viel dood op u neer. U zag haar bloeden en verloor het bewustzijn. Uw zoon werd geraakt in zijn been, maar kon toch nog tot in Jazeera rijden. Daar kregen jullie hulp van mensen. U kreeg verzorging in het ziekenhuis en uw zoon werd meteen geopereerd. Drie dagen later schakelde u uw gsm opnieuw in en zag u dat u een dreigtelefoon had ontvangen.

De zoon van uw zus Sh. bracht u op een dag naar het ziekenhuis en werd op de terugweg gestopt door Al-Shabaab. Hij werd vrijgelaten en liet u weten dat u zo snel mogelijk het land diende te verlaten. U ging die nacht ergens anders slapen. Al-Shabaab viel het huis van uw zus binnen.

De volgende dag ging u weer naar een ander huis en viel Al-Shabaab het huis van uw schoonbroer binnen. Omdat het te gevaarlijk werd, maakte men voor u een Somalisch(e) identiteitskaart en paspoort in spoedprocedure aan.

Uw familie zocht een smokkelaar voor u en betaalde hem gedeeltelijk met geld en gedeeltelijk met de auto waarmee u tot in Mogadishu gevlucht was.

Op 17 juli 2023 nam u het vliegtuig uit Mogadishu naar een voor u onbekend Europees land. U gebruikte hierbij een vals paspoort in plaats van uw officieel paspoort. Na een doorreis kwam u op 18 juli 2023 aan in België. Een dag later, op 19 juli 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al-Shabaab omdat u weigerde uw dochter F. aan hen uit te huwen.

Ter staving van uw asielrelaas dient u volgende documenten in: een kopie van uw Somalisch(e) identiteitskaart en paspoort, foto's van de operatie van uw zoon A. en een foto van uw zoon Ab. Op 13 mei 2025 maakte u uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhouden uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 13 januari 2025 (hierna "CGVS 1"), p. 2 en notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 24 maart 2025 (hierna "CGVS 2"), p. 2),

blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u recentelijk voor uw vertrek uit Somalië jaren in Jilib hebt gewoond. Ook biedt u geen zicht op uw profiel, uw familiale situatie en uw verschillende woonplaatsen, waardoor het onmogelijk is een duidelijk beeld van uw persoonlijke situatie in Somalië te krijgen.

Eerst en vooral dient opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw verschillende woonplaatsen in Somalië.

- Tijdens uw aanmelding bij de DVZ d.d. 19 juli 2023 geeft u aan dat u bent geboren in Bosaso. Bij uw eerste interview bij de DVZ d.d. 30 augustus 2023 laat u dit echter corrigeren naar Garowe. U staft dit met een Somalisch(e) paspoort en identiteitskaart. Ook tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS d.d. 13 januari 2025 en uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS d.d. 24 maart 2025 geeft u aan dat u in Garowe bent geboren (CGVS 1, p. 9 & CGVS 2, p. 5). Gevraagd waarom u bij uw registratie hebt vermeld dat u in Bosaso bent geboren, geeft u aan dat Garowe en Bosaso niet zo ver van elkaar liggen en dat ze "same same" zijn (CGVS 1, p. 27). In werkelijkheid liggen beide steden met de auto nochtans minstens 440 km uit elkaar (zie blauwe map, stuk 1). Het is dus niet geloofwaardig dat u Bosaso zou aangeven als geboorteplaats bij registratie, terwijl u in werkelijkheid in Garowe zou geboren zijn. Uw verklaring dat u bij aankomst in België in de war was en alles nieuw was voor u (CGVS 1, p. 27) biedt geen verschoning voor deze tegenstrijdigheid.

- Uw verklaringen over het paspoort waarmee u uw geboorteplaats aantoont zijn ook erg opmerkelijk. U geeft immers aan uw paspoort te hebben laten aanmaken om te kunnen vluchten uit Somalië. Meer nog, u gaf zelfs extra geld uit om dit via een spoedprocedure te kunnen doen (CGVS 1, p. 4 & 5). Ondanks het betalen van een extra som, geeft u daarna de voorkeur aan het gebruik van een vals paspoort op iemand anders naam om Somalië te verlaten (CGVS 1, p. 5). Dit doet vragen rijzen over de authenticiteit van de door u voorgelegde documenten. Er dient tevens te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten en identiteitskaarten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie blauwe map stuk 7 : COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde identiteitsdocumenten op zich niet om uw tegenstrijdige verklaringen over uw woonplaatsen uit te klaren.

- Op de DVZ verklaart u van januari 2008 tot mei 2023 in Jilib te hebben gewoond (verklaring DVZ, punt 10). Uw eerste twee kinderen A./A. en F. werden respectievelijk in 2000 en 2003 geboren in Ceelasha Biyaha, en vanaf uw derde kind Ab. in 2008 kwamen al uw kinderen in Jilib op de wereld (verklaring DVZ, punt 17). Op het CGVS verklaart u echter dat u rond 1998 reeds naar Jilib bent verhuisd met uw eerste echtgenoot en uw oudste zoon A./A. in Jilib het levenslicht zag (CGVS 1, p. 9-10).

Verder is de context van uw verhuis naar Jilib niet geloofwaardig.

- U geeft aan op jonge leeftijd te zijn misbruikt door een voor u onbekende landbouwer uit het platteland van Garowe. Omdat er geen gehoor werd gegeven aan de klacht van uw tante, werd u naar Ceelasha Biyaha gebracht, waar uw vader in contact kwam met de oom van uw misbruiker. Hij besloot dan aan te bieden met u te trouwen omdat het een schande was voor zijn familie en hij de schuld wilde betalen (CGVS 1, p. 9, CGVS 2, p. 6). Objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, toont echter aan dat de schande na misbruik eerder aan de familie van het meisje wordt toegewezen. De schande is zelfs zo groot dat sommige meisjes een herinfibulatie moeten ondergaan (zie blauwe map, stuk 2). Veel families proberen daarom na een misbruik ook zelf de dader ertoe aan te zetten om te trouwen met het meisje, om zo de schande uit te wissen. In vele gevallen onderhandelen ze daarvoor zelfs een lagere bruidsschat, opdat de dader toch met het meisje zou huwen (zie blauwe map, stuk 3). Dit gebeurt voornamelijk om de deugdzaamheid van het meisje en haar familie intact te houden. Het gegeven dat u niet enkel weggestuurd wordt naar Ceelasha Biyaha en vervolgens van de oom van uw misbruiker zelf het voorstel kreeg om te huwen, is weinig

aannemelijk. Bovendien worden de huwelijken na misbruik niet aangegaan om de schande uit te wissen (zie blauwe map, stuk 3), waardoor het weinig waarschijnlijk is dat u met uw kersverse man nog eens verder naar Jilib, dat aan de andere kant van het land ligt, moest verhuizen omdat u niet met hem mocht trouwen (CGVS 2, p. 6). Temeer omdat de familie van uw echtgenoot in Hobyo woonde, bijna 900 km van Ceelasha Biyaha en bijna 500 km van Garowe (zie blauwe map, stuk 4).

- Het is ook erg opmerkelijk dat uw vader zomaar in contact komt met de neef van uw misbruiker. Die laatste is immers de enige van de familie die in Garowe woont, aangezien de rest van de familie, inclusief zijn oom S. in Hobyo woont. U weet echter niet op welke manier uw vader en uw eerste man met elkaar in contact zijn gekomen en of ze elkaar al voor het misbruik ontmoet hadden. Uw vader moest bovendien zelf vertellen aan S. dat zijn neef u misbruikt had. Het enige dat u kunt aangeven is dat uw vader overal kwam omdat hij een zakenman was (CGVS 2, p. 7).

U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over de leeftijd van uw eerste echtgenoot en de data van uw twee huwelijken.

- Op de DVZ verklaart u dat uw eerste echtgenoot S (vermoedelijk) in 1972 geboren is (verklaring DVZ, punt 17), jullie gehuwd zijn in 1996 en jullie medio 2007 gescheiden zijn (verklaring DVZ, punt 16a). In april 2008 huwde u met uw tweede echtgenoot F. in Ceelasha Biyaha (verklaring DVZ, punt 16a). Op het CGVS verklaart u echter dat S. ten tijde van jullie huwelijk rond 1996-1998 ongeveer 50 jaar oud was (CGVS 1, p. 9; CGVS 2, p. 7). Ook verklaart u van S. gescheiden te zijn in november 2008 (CGVS 2, p. 7) en met F. getrouwd te zijn in december 2009 in Bosaso (CGVS 2, p. 9). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over deze data, antwoordt u op de DVZ nooit data over uw huwelijken te hebben vermeld en niet te weten hoe die in uw dossier terecht zijn gekomen (CGVS 2, p. 24-25). U stelt ook dat u op de DVZ nooit vermeld hebt met F. in Ceelasha Biyaha te zijn gehuwd (CGVS 2, p. 25). Het louter ontkennen van uw verklaringen op de DVZ klaart deze tegenstrijdigheden niet uit.

U legt vreemde en vage verklaringen af over uw scheiding van uw eerste echtgenoot S.

- U verklaart dat u kon scheiden van uw echtgenoot zonder uw vader – die het huwelijk had geregeld – in te lichten en louter door bemiddeling van uw neef die toevallig op weg was vanuit Garowe naar Kismayo (CGVS 2, p. 8). Uw man stemde in met de scheiding, maar trok vervolgens met uw kinderen naar Hobyo. U bleef alleen achter met uw pasgeboren zoon en vertrok vervolgens op eigen houtje naar Bosaso, het uiterste noorden van het land (CGVS 2, p. 9). Het is weinig aannemelijk dat u als alleenstaande vrouw zonder enige hulp en vergezeld van uw pasgeboren zoon zo goed als het hele land doorkruist omdat u iemand van uw clan in Bosaso kende.

Uw verklaringen over uw terugkeer naar Jilib kunnen niet overtuigen.

- U geeft immers in eerste instantie aan dat uw tweede man en uw broers ruzie hadden gekregen (CGVS 2, p.9) om vervolgens te verklaren dat de bewoners van Puntland u beledigden omwille van uw verleden. U vreesde dat uw zonen daarop ruzie zouden maken als ze dit zouden horen, waardoor u voor uw eigen veiligheid vertrok (CGVS 2, p. 10). Eerder had u nochtans aangegeven dat uw eerste man S. al uw kinderen had meegenomen naar Hobyo, ongeveer 1000 km verderop (zie blauwe map, stuk 5). Dat u daarenboven dan besluit om samen met uw tweede man opnieuw naar Jilib te trekken, waar niet enkel Al-Shabaab de volledige controle heeft, maar waar u ook gediscrimineerd werd omwille van uw clan en u eerder problemen kende met uw eerste echtgenoot (CGVS 2, p. 8) houdt weinig steek.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit de stad Jilib van het gelijknamige district gelegen in de regio Middle Juba.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanpak dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jilib heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U legt tevens tegenstrijdige verklaringen af over uw netwerk, hetgeen doet vermoeden dat u het CGVS geen zicht wenst te bieden op uw volledige, actueel netwerk in Somalië. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk bij terugkeer naar Somalië een alleenstaande vrouw zonder (mannelijk) netwerk te zijn.

- Uw verklaringen over uw broers en zussen lopen sterk uiteen tussen de DVZ en het CGVS. Zo geeft u bij de DVZ aan dat u één zus (H.) met dezelfde vader en moeder hebt, en dat u daarnaast vier halfzussen en vier halfbroers hebt (Verklaring DVZ, vraag 17). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud geeft u echter aan dat u twee broers (Abdi. en Abdia.) en drie zussen (H., S., J.) met dezelfde vader en moeder hebt. Nochtans gaf u bij de DVZ aan dat Abdia., S. en J. een andere achternaam van een andere vader hebben (Verklaring DVZ, vraag 17). Vervolgens somt u ook zeventien halfbroers en halfzussen op, waarvan u het grootste deel

niet hebt genoemd bij de DVZ. Opmerkelijk genoeg vergeet u in eerste instantie ook uw zus Sh., hoewel zij momenteel de zorg draagt over uw kinderen in Mogadishu (CGVS 1, p. 13)

- Ook over uw eigen kinderen legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u dat u vier kinderen heeft met uw eerste man: A./A., F., Ab. en Abd.J. Van die laatste twee verklaart u dat ze een tweeling zijn die in 2008 werden geboren. Bij het CGVS schetst u echter een ander verhaal: u geeft immers aan dat uw ex-man jullie drie kinderen heeft afgenomen en dat u enkel uw jongste, pasgeboren zoon kon meenemen. U geeft echter aan dat hij in juli 2009 zou geboren zijn (CGVS 2, p. 9), wat dan weer niet verklaart wat er gebeurde met de tweeling Ab. en Abd.J. Opmerkelijk genoeg geeft u bij de DVZ ook aan dat u in 2009 beviel van Anas, de eerste zoon van uw tweede man (Verklaring DVZ, vraag 17). Bij het CGVS geeft u echter aan dat Ab. in juni 2008 werd geboren, terwijl het Abd.J. was die in juli 2009 werd geboren (CGVS 2, p. 12). Bovendien geeft u bij de DVZ en tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat uw zoon J. vermist is (Verklaring DVZ, vraag 17 & CGVS 2, p. 12), terwijl u tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS dan weer aangeeft dat hij zich bij uw zus Sh. in Mogadishu bevindt (CGVS 1, p. 13). Uw uiteenlopende verklaringen over uw kinderen maken het haast onmogelijk om een zicht te krijgen op uw werkelijke familiale situatie en doen ook sterke vragen rijzen over uw asielrelaas (zie infra).

- Op de DVZ verklaart u dat uw vader in 2006 overleden is (verklaring DVZ, punt 13a), terwijl u op het CGVS de jaartallen 2010 en 2011 vermeldt (CGVS 1, p. 10 en 12).

De documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het door u neergelegde Somalische paspoort en de identiteitskaart werden hierboven reeds besproken. De foto's van de verwondingen en de operatie van uw zoon kunnen hoogstens aantonen dat uw zoon wel degelijk geopereerd werd aan zijn been, maar kunnen op geen enkele manier een oorzakelijk verband met het door u verklaarde relaas aantonen.

De opmerking op de notities van uw onderhoud die u op 13 mei 2025 overmaakte aan het CGVS hebben enkel betrekking over de reisweg van uw zus H., die niet ter discussie staat in deze beslissing.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens de persoonlijke onderhouds op de zetel van het CGVS dd. 13 januari 2025 en 14 maart 2025 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot

uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden (CGVS 1, p. 2 en CGVS 2, p. 2). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Wat haar geboorteplaats betreft, stelt verzoekster dat er initieel sprake was van een misverstand waarbij ze dacht dat haar werd gevraagd naar de geboorteplaats van haar zoon. Ze zette dit later recht.

Omtrent het paspoort stelt verzoekster dat ze niet kon wachten op de spoedprocedure. Verder zijn er geen concrete elementen waaruit zou blijken dat het thans door verzoekster neergelegde document vals zou zijn. De algemene strekking dat er valse documenten in Somalië in omloop staan volstaat niet als motivering.

De kleine tegenstrijdigheden tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud volstaan verder niet om haar herkomst uit Jilib in twijfel te trekken. Verzoekster gaf verder wel degelijk correcte informatie.

Waar de bestreden beslissing stelt dat het gebruikelijk is dat de misbruiker wordt aangezet om te huwen met het slachtoffer, merkt de Raad op dat de oom van de dader dit zelf aanbod.

Verzoekster stelt verder dat de neef niet aan zijn familie had verteld dat hij verzoekster had verkracht. Dat de oom dit uiteindelijk door de vader van verzoekster te weten kwam is geen element om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van verzoekster.

Verder betwist verzoekster ooit te hebben verklaard dat haar eerste echtgenoot geboren was in 1972. Ze verklaarde enkel dat hij ongeveer 50 jaar oud was toen ze trouwden in 1996.

Ook heeft ze tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit huwelijksdata vermeld.

Het is verder voor verzoekster onduidelijk waarom ze niet samen met haar tweede echtgenoot zou kunnen hebben beslist om naar Jilib te gaan. Door haar nieuw huwelijk was er geen risico op discriminatie en er bestond geen problematiek met Al-Shabaab. Men kan de huidige vrees van verzoekster niet retroactief toepassen op de toenmalige situatie.

De tegenstrijdigheden omtrent haar huwelijken en Jilib volstaan verder niet om haar geloofwaardigheid te ondergraven.

Verzoekster vermeldde niets van haar twee broers bij de Dienst Vreemdelingenzaken omdat ze reeds overleden waren. Voorts snapt verzoekster niet waarom er werd genoteerd dat ze maar één zus zou hebben. Ze heeft geen reden om haar drie zussen niet te vermelden.

Voorts heeft verzoekster steeds gezegd dat haar kinderen bij haar zus verblijven.

Er wordt ten onrechte geponereerd dat verzoekster geen zicht geeft op haar werkelijke familiale situatie.

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming naar aanleiding van de veiligheidssituatie in Jilib.

3.1.2. In een aanvullende nota van 10 november 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende bronnen ter kennis:

- het UNHCR-rapport, "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- het EUAA-rapport, "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*" van mei 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*" van 13 augustus 2025;
- de COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie*" van 25 maart 2025 (update) van Cedoca.

3.1.3. Ter terechtzitting van 14 november 2025 legt verzoekster een aanvullende nota neer met landeninformatie aangaande de veiligheidssituatie in Somalië. Tevens legt verzoekster een document neer met betrekking tot een toekomstige doktersafpraak voor een bloedafname.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekster inzake haar recente herkomst en familiale situatie daar ze tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake haar woonplaatsen (i), de context van haar verhuis naar Jilib niet aannemelijk is (ii), verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar huwelijken (iii), haar verklaringen omtrent haar eerste scheiding niet overtuigend (iv), haar terugkeer naar Jilib niet aannemelijk is (v) en ze tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar netwerk in Somalië (vi).

Verzoekster kan aan deze terechte vaststellingen geen afbreuk doen door het aanhalen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing op pertinente wijze op dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar woonplaatsen:

“Eerst en vooral dient opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw verschillende woonplaatsen in Somalië.

- Tijdens uw aanmelding bij de DVZ d.d. 19 juli 2023 geeft u aan dat u bent geboren in Bosaso. Bij uw eerste interview bij de DVZ d.d. 30 augustus 2023 laat u dit echter corrigeren naar Garowe. U staaft dit met een Somalisch(e) paspoort en identiteitskaart. Ook tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS d.d. 13 januari 2025 en uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS d.d. 24 maart 2025 geeft u aan dat u in Garowe bent geboren (CGVS 1, p. 9 & CGVS 2, p. 5). Gevraagd waarom u bij uw registratie hebt vermeld dat u in Bosaso bent geboren, geeft u aan dat Garowe en Bosaso niet zo ver van elkaar liggen en dat ze “same same” zijn (CGVS 1, p. 27). In werkelijkheid liggen beide steden met de auto nochtans minstens 440 km uit elkaar (zie blauwe map, stuk 1). Het is dus niet geloofwaardig dat u Bosaso zou aangeven als geboorteplaats bij registratie, terwijl u in werkelijkheid in Garowe zou geboren zijn. Uw verklaring dat u bij aankomst in België in de war was en alles nieuw was voor u (CGVS 1, p. 27) biedt geen verschoning voor deze tegenstrijdigheid.

- Uw verklaringen over het paspoort waarmee u uw geboorteplaats aantoont zijn ook erg opmerkelijk. U geeft immers aan uw paspoort te hebben laten aanmaken om te kunnen vluchten uit Somalië. Meer nog, u gaf zelfs extra geld uit om dit via een spoedprocedure te kunnen doen (CGVS 1, p. 4 & 5). Ondanks het betalen van een extra som, geeft u daarna de voorkeur aan het gebruik van een vals paspoort op iemand anders naam om Somalië te verlaten (CGVS 1, p. 5). Dit doet vragen rijzen over de authenticiteit van de door u voorgelegde documenten. Er dient tevens te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten en identiteitskaarten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie blauwe map stuk 7 : COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde identiteitsdocumenten op zich niet om uw tegenstrijdige verklaringen over uw woonplaatsen uit te klaren.

- Op de DVZ verklaart u van januari 2008 tot mei 2023 in Jilib te hebben gewoond (verklaring DVZ, punt 10). Uw eerste twee kinderen A./A. en F. werden respectievelijk in 2000 en 2003 geboren in Ceelasha Biyaha, en vanaf uw derde kind Ab. in 2008 kwamen al uw kinderen in Jilib op de wereld (verklaring DVZ, punt 17). Op het CGVS verklaart u echter dat u rond 1998 reeds naar Jilib bent verhuisd met uw eerste echtgenoot en uw oudste zoon A./A. in Jilib het levenslicht zag (CGVS 1, p. 9-10).”

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze tijdens het aanmeldingsgesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken dacht dat ze werd bevraagd naar de geboorteplaats van haar zoon, terwijl ze in feite haar eigen geboorteplaats moest opgeven. Het verweer van verzoekster gaat zodoende geheel voorbij aan haar eigen, initiële uitleg hieromtrent, waarbij ze voorhield dat Garowe en Bosaso zo dicht bij elkaar lagen dat ze eigenlijk hetzelfde zijn, desondanks dat ze meer dan 400 kilometer uit elkaar liggen. Dat het verzoekschrift met nog een andere uitleg komt, zonder uit te leggen waarom ze haar verklaringen opnieuw wijzigt, doet verder afbreuk aan haar geloofwaardigheid. De Raad benadrukt hierbij dat verzoekster niets vermeldde van een tolkprobleem tijdens het persoonlijke onderhoud of bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel ze de kans kreeg om haar tegenstrijdige verklaringen uit te klaren.

Aangaande haar paspoort stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat ze geen tijd had om te wachten op de afgifte van haar paspoort. Dit rijmt geenszins met de verklaringen van verzoekster waar ze stelde het paspoort te hebben ontvangen doch gebruik maakte van een vals paspoort op voorstel van de smokkelaar (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 4-5). Het weinig coherente verweer van verzoekster doet verder afbreuk aan haar geloofwaardigheid. Hoe dan ook zijn de vaststellingen rondom de bewijswaarde van Somalische documenten gebaseerd op de objectieve landenformatie van zulke aard dat het door verzoekster voorgelede paspoort van beperkte bewijswaarde is en geenszins vermag haar tegenstrijdige verklaringen te remediëren.

Verder beperkt verzoekster zich tot het minimaliseren van haar tegenstrijdige verklaringen en voor te houden dat haar geografische kennis wel degelijk voldoende was. Het louter tegenspreken en minimaliseren van de terechte gevolgtrekking van de bestreden beslissing maakt echter geen dienstig verweer uit.

De bestreden beslissing overweegt vervolgens op goede gronden dat de door verzoekster verklaarde context rondom haar verhuis naar Jilib niet overtuigt:

“- U geeft aan op jonge leeftijd te zijn misbruikt door een voor u onbekende landbouwer uit het platteland van Garowe. Omdat er geen gehoor werd gegeven aan de klacht van uw tante, werd u naar Ceelasha Biyaha gebracht, waar uw vader in contact kwam met de oom van uw misbruiker. Hij besloot dan aan te bieden met u te trouwen omdat het een schande was voor zijn familie en hij de schuld wilde betalen (CGVS 1, p. 9, CGVS 2, p. 6). Objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, toont echter aan dat de schande na misbruik eerder aan de familie van het meisje wordt toegewezen. De schande is zelfs zo groot dat sommige meisjes een herinfibulatie moeten ondergaan (zie blauwe map, stuk 2). Veel families proberen daarom na een misbruik ook zelf de dader ertoe aan te zetten om te trouwen met het meisje, om zo de schande uit te wissen. In vele gevallen onderhandelen ze daarvoor zelfs een lagere bruidsschat, opdat de dader toch met het meisje zou huwen (zie blauwe map, stuk 3). Dit gebeurt voornamelijk om de deugzaamheid van het meisje en haar familie intact te houden. Het gegeven dat u niet enkel weggestuurd wordt naar Ceelasha Biyaha en vervolgens van de oom van uw misbruiker zelf het voorstel kreeg om te huwen, is weinig aannemelijk. Bovendien worden de huwelijken na misbruik niet aangegaan om de schande uit te wissen (zie blauwe map, stuk 3), waardoor het weinig waarschijnlijk is dat u met uw kersverse man nog eens verder naar Jilib, dat aan de andere kant van het land ligt, moest verhuizen omdat u niet met hem mocht trouwen (CGVS 2, p. 6). Temeer omdat de familie van uw echtgenoot in Hobyo woonde, bijna 900 km van Ceelasha Biyaha en bijna 500 km van Garowe (zie blauwe map, stuk 4).

- Het is ook erg opmerkelijk dat uw vader zomaar in contact komt met de neef van uw misbruiker. Die laatste is immers de enige van de familie die in Garowe woont, aangezien de rest van de familie, inclusief zijn oom S. in Hobyo woont. U weet echter niet op welke manier uw vader en uw eerste man met elkaar in contact zijn gekomen en of ze elkaar al voor het misbruik ontmoet hadden. Uw vader moest bovendien zelf vertellen aan S. dat zijn neef u misbruikt had. Het enige dat u kunt aangeven is dat uw vader overal kwam omdat hij een zakenman was (CGVS 2, p. 7).”

Verzoekster benadrukt in haar verzoekschrift dat het *in casu* de oom van de misbruiker was die aanbood om met verzoekster te trouwen. Dit doet echter geen afbreuk aan de terechte motivering van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de ‘schande’ aan de familie van diegene die wordt verkracht toekomt, waardoor het geheel onlogisch is dat de oom van de misbruiker zou willen trouwen met verzoekster. Een loutere herhaling van de ongeloofwaardige gang van zaken zoals die wordt geschetst door verzoekster, vormt geen dienstig verweer.

Verder stelt verzoekster dat het feit dat de oom van de misbruiker door haar eigen vader op de hoogte werd gebracht, geen element is om haar geloofwaardigheid in twijfel te trekken. Dit betreft echter een miskennis van de bestreden beslissing waarin terecht wordt vastgesteld dat de omstandigheden van hoe haar vader deze oom kon contacteren zeer vaag zijn.

De bestreden beslissing oordeelt vervolgens terecht dat de verklaringen van verzoekster inzake haar huwelijken en terugkeer naar Jilib gebrekkig zijn:

“U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over de leeftijd van uw eerste echtgenoot en de data van uw twee huwelijken.

- Op de DVZ verklaart u dat uw eerste echtgenoot S. (vermoedelijk) in 1972 geboren is (verklaring DVZ, punt 17), jullie gehuwd zijn in 1996 en jullie medio 2007 gescheiden zijn (verklaring DVZ, punt 16a). In april 2008 huwde u met uw tweede echtgenoot F. in Ceelasha Biyaha (verklaring DVZ, punt 16a). Op het CGVS verklaart u echter dat S. ten tijde van jullie huwelijk rond 1996-1998 ongeveer 50 jaar oud was (CGVS 1, p. 9; CGVS 2, p. 7). Ook verklaart u van S. gescheiden te zijn in november 2008 (CGVS 2, p. 7) en met F. getrouwd te zijn in december 2009 in Bosaso (CGVS 2, p. 9). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over deze data, antwoordt u op de DVZ nooit data over uw huwelijken te hebben vermeld en niet te weten hoe die in uw dossier terecht zijn gekomen (CGVS 2, p. 24-25). U stelt ook dat u op de DVZ nooit vermeld hebt met F. in Ceelasha Biyaha te zijn gehuwd (CGVS 2, p. 25). Het louter ontkennen van uw verklaringen op de DVZ klaart deze tegenstrijdigheden niet uit.

U legt vreemde en vage verklaringen af over uw scheiding van uw eerste echtgenoot S.

- U verklaart dat u kon scheiden van uw echtgenoot zonder uw vader – die het huwelijk had geregeld – in telichten en louter door bemiddeling van uw neef die toevallig op weg was vanuit Garowe naar

Kismayo (CGVS 2, p. 8). Uw man stemde in met de scheiding, maar trok vervolgens met uw kinderen naar Hobyo. U bleef alleen achter met uw pasgeboren zoon en vertrok vervolgens op eigen houtje naar Bosaso, het uiterste noorden van het land (CGVS 2, p. 9). Het is weinig aannemelijk dat u als alleenstaande vrouw zonder enige hulp en vergezeld van uw pasgeboren zoon zo goed als het hele land doorkruist omdat u iemand van uw clan in Bosaso kende.

Uw verklaringen over uw terugkeer naar Jilib kunnen niet overtuigen.

- *U geeft immers in eerste instantie aan dat uw tweede man en uw broers ruzie hadden gekregen (CGVS 2, p.9) om vervolgens te verklaren dat de bewoners van Puntland u beledigden omwille van uw verleden. U vreesde dat uw zonen daarop ruzie zouden maken als ze dit zouden horen, waardoor u voor uw eigen veiligheid vertrok (CGVS 2, p. 10). Eerder had u nochtans aangegeven dat uw eerste man S. al uw kinderen had meegenomen naar Hobyo, ongeveer 1000 km verderop (zie blauwe map, stuk 5). Dat u daarenboven dan besluit om samen met uw tweede man opnieuw naar Jilib te trekken, waar niet enkel Al-Shabaab de volledige controle heeft, maar waar u ook gediscrimineerd werd omwille van uw clan en u eerder problemen kende met uw eerste echtgenoot (CGVS 2, p. 8) houdt weinig steek.”*

Verzoekster volhardt in haar verzoekschrift dat ze over de tegenstrijdig bevonden data niets vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat het louter ontkennen van haar neergeschreven verklaringen geen afdoend verweer vormt. Hierbij dient te worden benadrukt dat de verklaringen van verzoekster haar in het Somalisch werden voorgelezen en ze zich hiermee akkoord verklaarde bij wijze van ondertekening (DVZ-verklaring, stuk 7).

Nog stelt verzoekster niet te snappen waarom het niet aannemelijk is dat ze met haar tweede man naar Jilib terugkeerde. Ze stelt dat er door haar tweede huwelijk geen risico op discriminatie was en er geen risico voor persoonlijke problemen was met Al-Shabaab. De Raad ziet echter niet in hoe haar tweede huwelijk haar zou beschermen tegen discriminatie op basis van haar clanaffiliatie, waarvan ze eerder in Jilib het slachtoffer was. Voorts kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster, als Somalische vrouw, toch enige weerstand zou bieden aan het voorstel om te verhuizen naar een gebied dat volledig onder de controle van de extremistische groepering Al-Shabaab was.

De Raad merkt op dat verzoekster verder geen inhoudelijk verweer biedt tegen de motivering dat haar voorgeschieden scheiding en verhuis naar Bosaso niet aannemelijk is. Bijgevolg blijft dit motief onverminderd gehandhaafd.

De bestreden beslissing overweegt tot slot terecht dat verzoekster haar verklaringen over haar netwerk uiterst gebrekkig zijn:

“U legt tevens tegenstrijdige verklaringen af over uw netwerk, hetgeen doet vermoeden dat u het CGVS geen zicht wenst te bieden op uw volledige, actueel netwerk in Somalië. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk bij terugkeer naar Somalië een alleenstaande vrouw zonder (mannelijk) netwerk te zijn.

- *Uw verklaringen over uw broers en zussen lopen sterk uiteen tussen de DVZ en het CGVS. Zo geeft u bij de DVZ aan dat u één zus (H.) met dezelfde vader en moeder hebt, en dat u daarnaast vier halfzussen en vier halfbroers hebt (Verklaring DVZ, vraag 17). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud geeft u echter aan dat u twee broers (Abdi. en Abdia.) en drie zussen (H., S., J.) met dezelfde vader en moeder hebt. Nochtans gaf u bij de DVZ aan dat Abdia., S. en J. een andere achternaam van een andere vader hebben (Verklaring DVZ, vraag 17). Vervolgens somt u ook zeventien halfbroers en halfzussen op, waarvan u het grootste deel niet hebt genoemd bij de DVZ. Opmerkelijk genoeg vergeet u in eerste instantie ook uw zus Sh., hoewel zij momenteel de zorg draagt over uw kinderen in Mogadishu (CGVS 1, p. 13)*

- *Ook over uw eigen kinderen legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u dat u vier kinderen heeft met uw eerste man: A./A., F., Ab. en Abd.J. Van die laatste twee verklaart u dat ze een tweeling zijn die in 2008 werden geboren. Bij het CGVS schetst u echter een ander verhaal: u geeft immers aan dat uw ex-man jullie drie kinderen heeft afgenomen en dat u enkel uw jongste, pasgeboren zoon kon meenemen. U geeft echter aan dat hij in juli 2009 zou geboren zijn (CGVS 2, p. 9), wat dan weer niet verklaart wat er gebeurde met de tweeling Ab. en Abd.J. Opmerkelijk genoeg geeft u bij de DVZ ook aan dat u in 2009 beviel van Anas, de eerste zoon van uw tweede man (Verklaring DVZ, vraag 17). Bij het CGVS geeft u echter aan dat Ab. in juni 2008 werd geboren, terwijl het Abd.J. was die in juli 2009 werd geboren (CGVS 2, p. 12). Bovendien geeft u bij de DVZ en tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat uw zoon J. vermist is (Verklaring DVZ, vraag 17 & CGVS 2, p. 12), terwijl u tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS dan weer aangeeft dat hij zich bij uw zus Sh. in Mogadishu bevindt (CGVS 1, p. 13). Uw uiteenlopende verklaringen over uw kinderen maken het haast onmogelijk om een zicht te krijgen op uw werkelijke familiale situatie en doen ook sterke vragen rijzen over uw asielaanpak (zie infra).*

- *Op de DVZ verklaart u dat uw vader in 2006 overleden is (verklaring DVZ, punt 13a), terwijl u op het CGVS de jaartallen 2010 en 2011 vermeldt (CGVS 1, p. 10 en 12).”*

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat ze initieel niets vermeldde over haar twee broers omdat deze overleden waren. Indien verzoekster haar broers niet relevant achtte om te vermelden omdat deze overleden waren, ziet de Raad niet in waarom ze dan plots wel deze broers vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster biedt hiervoor geen enkele verklaring.

Inzake haar zussen, stelt verzoekster niet te begrijpen dat er werd genoteerd dat ze maar één enkele zus had. De Raad herneemt hierbij de eerdere vaststelling dat haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het Somalisch aan haar werden voorgelezen en ze deze voor akkoord ondertekende. Dat verzoekster thans verbaasd is over hetgeen werd genoteerd, is dan ook niet aannemelijk.

Wat haar kinderen betreft, stelt verzoekster in haar verzoekschrift eenvoudigweg dat ze stevast verklaarde dat deze bij haar zus verbleven. Dit biedt geen antwoord op de vele tegenstrijdigheden omtrent haar kinderen. Bovendien was verzoekster evenmin eenduidig over het verblijf van haar kinderen bij haar zus, zoals terecht wordt vastgesteld door de bestreden beslissing. Verzoeksters verweer op dit punt is dan ook niet afdoende.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissarisgeneraal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP